

LA PIANISTA I COMPOSITORA DOLORS CALVET PRATS (1907-1988)

JOAN CUSCÓ I CLARASÓ

Universitat de Barcelona
Societat Catalana de Musicologia

El nostre coneixement del passat és inevitablement incert,
discontinu, ple de llacunes: basat en una massa de fragments i ruïnes.

Carlo GINZBURG, 2006

RESUM

En aquest article volem estudiar i presentar la biografia de Dolors Calvet Prats des de totes les vessants en què va treballar: com a pedagoga, com a concertista de piano i com a compositora.

Dolors Calvet Prats va néixer en una família amb una llarga trajectòria dins els àmbits de la pedagogia i de la interpretació musicals. Va començar a estudiar piano als quatre anys i ben aviat va agafar les regnes de l'acadèmia que havia fundat la seva mare a Vilafranca del Penedès. Posteriorment va continuar aquesta important tasca educativa a l'Acadèmia Ardevol de Barcelona.

Al costat de la seva tasca com a concertista de piano i de la seva activitat com a compositora de música per a piano, de *lieder* i de sardanes, destaca la seva dedicació a la pedagogia musical sota el guiatge de la renovació metodològica del mètode Dalcroze.

En aquest article fem, per primera vegada, una aproximació rigorosa a la biografia i a les activitats musicals de Dolors Calvet.

PARAULES CLAU: Dolors Calvet, pedagogia musical, piano a Catalunya, música contemporània.

THE PIANIST AND COMPOSER DOLORS CALVET PRATS (1907-1988)

ABSTRACT

This paper presents Dolors Calvet Prats' biography and reviews her musical activity in different fields: as a teacher, a concert pianist and a composer.

Dolors Calvet Prats (1907-1988) was born in a family with a long history in musical pedagogy and interpretation. She began studying piano when she was four, and at an early age she took charge of the academy that her mother had established in Vilafranca del Penedès. She subsequently carried on with this important pedagogical activity at the Ardevol Academy in Barcelona.

In addition to her work as a concert pianist, and as a composer of music for piano and of *lieder* and *sardanes*, she stood out for her dedication to teaching, following the Jacques Dalcroze method.

This paper is the first detailed study of Dolors Calvet's biography and musical activities.

KEYWORDS: Dolors Calvet, musical pedagogy, piano in Catalonia, contemporary music.

Dolors Calvet Prats forma part d'una nissaga de músics molt interessant i, també, d'una família amb un pes específic en la cultura del país. Fou una persona amb una immensa capacitat de treball i, des de ben jove, amb una gran necessitat d'expressar-se mitjançant la creació artística (de la música i de la poesia) i amb una vocació pedagògica. Dues vessants que s'uneixen en el repertori que va escriure per a les seves alumnes, en el qual la creació de melodies adaptades a cada alumna es feia conjuntament amb la de lletres que parlaven de cadascuna d'elles (i que ajudaven a memoritzar aquestes obres). Aquestes dues vessants de la seva personalitat també són presents en la seva activitat com a conferenciant arreu de Catalunya.

Dins la seva producció hi ha una obra que reflecteix bé aquest encaix: la sardana *Vilafranca*, escrita per a piano i publicada el 1928. Va ser un encàrrec del director de la revista cultural *L'Abella d'Or* i, posteriorment, la Dolors en va fer una versió per a cobla i una altra per a cor i harmònim (aquesta darrera per a l'ús en la pedagogia). És una obra senzilla basada en les músiques de la Festa Major de Vilafranca, i l'única de les seves obres de la qual va parlar posteriorment. L'any 1928 diu: «Difícil em semblà la comanda, car, què podria dir jo de la meva estimada Vilafranca? Lo que jo sento per ella, per el seu ambient, per la seva festa; lo que els seus vells murs em diuen, lo que ses rambles m'esplaien, lo que des de l'alt cloquer ses llengües de bronze em parlen [...]. La música, aquella música agredolça amb què les gralles ens desvetllen anunciant les grans diades, aquelles melodies populars perfums que són de l'esperit del poble, lo que em fa glatir el sentir-les, no pot expressar-ho una ploma inhàbil com la meua, inexperta en exterioritzar els sentiments dels replecs de la meua ànima. Un recull ne puc fer, vaig dir-me [...], en una forma ben assimilable —la sardana. Més, són molts aquests, i una munió s'agloporen a ma pensa a l'anar-ho a realitzar. Un d'ells solsament, el ball de cercolets per exemple, té suficient inspiració per a desenrotllar sobre ell tota una obra, més no era aquest el meu intent [...]. És una mena de pout-pourri en el qual se m'ocorregué adaptar-hi una lletra humorística per a desvetllar un xic l'interès dels nostres infants».¹

1. Dolors CALVET, «Vilafranca (sardana)», *L'Abella d'Or a Vilafranca*, III (1928), p. 10-11.

Aquesta obra mostra el lligam que ella estableix entre música i paraula, entre la vida i la música, entre la pedagogia i la creació. D'altra banda, el 1926 ja havia publicat a la mateixa revista el poema «Festa Major»; en aquest cas, però, no és un poema humorístic, com el de la sardana, sinó un breu poema seriós que conta poèticament el mateix que acabem de llegir.² De fet, com a poetessa, Dolors Calvet va publicar poemes en tots els números d'aquesta revista (entre els anys 1926 i 1932).

El poema denota la inquietud de la Dolors. El tema li havia obert una ferida i calia apaivagar la inquietud: donar-li sortida. Expressar-se.³ Porta per títol «Festa Major», és «dedicat a les nostres típiques danses» i diu: «Eix matí quan el nou dia / començava a clarejar, / quan encar tothom dormia, / una gralla cridanera / m'ha vingut a despertar. / Aquell so tan matinaire / que pel poble es fa sentí, / i el tambor que al vell grallaire / acompanya en son camí, / són la flaire de l'albada / que, bell punt el dia és nat, / anuncia amb sa tonada / que la festa ja ha arribat. / Surt el drac tirant coets, / surt també el ball de bastons, / les gitanes, cercolets, / diables, nanos, pastorets, / els gegants donant retombs, / els panderos i els xiquets / fent castells fins als balcons. / Belles danses que alegreu / casa nostra amb vostres gestes, / belles danses que porteu / tot el goig de nostres festes, / amb les gralles revel·lides / de rodar tant pels carrers, / no resteu ara emmudides / com els altres jorns feiners! / Símbols tots d'alegria, / no adormiu, no, el vostre so: / sens vosaltres no hi hauria / nostra gran Festa Majò!».

Aquesta obra ha estat de les més interpretades de Dolors Calvet. I, al programa dels actes de la Festa Major organitzats pel Foment Sardanista l'any 1933 (després de veure'n l'execució al festival de final de curs de l'Agrupació de Cultura de la Dona), en deien: «Ens fa goig de veure l'estol de nenes que cantaven *Vilafranca*, totes amb el seu exemplar de la sardana a la mà, seguint els motius del drac, de l'àliga, dels gegants, cercolets, gitanes, amb el ritme dels diables, alternat amb passades de Xiquets i melodies populars! Aquella és, sens dubte, la més lligada amb la nostra Festa Major i per això escau força de recollir ací aquesta nota».⁴

DONES I MÚSICA

Si deixem a un costat les organistes que van actuar als convents que hi havia a Vilafranca des de l'època moderna, copssem que les dones entren de ple en el món de la pràctica i de la composició musicals a l'època contemporània, sobretot a través de la burgesia, i com, a partir d'elles o amb elles, es gesten nissagues de músics. Aquest fet també el constatem a Catalunya i a l'Estat espanyol.

2. Dolors CALVET, «Festa Major. A les nostres típiques danses», *L'Abella d'Or a Vilafranca*, 1 (1926), p. 9. Aquest poema es va tornar a reproduir l'any 1961 al setmanari *Panadés* com a «Festa Major de Vilafranca».

3. A partir d'un fragment d'aquest poema el compositor Josep Soler en va escriure una obra coral per a cor femení que va ser estrenada el dia 7 d'abril de 2018 dins els actes del 8è Festival Josep Soler.

4. Programa d'actes del Foment Sardanista de Vilafranca per a la Festa Major de 1933.

A Catalunya dos exemples els tenim en la filla de Josep Anselm Clavé: Àurea Rosa Clavé Bosch (1856-1940), que fou directora de cors, compositora i professora de piano, i, també, en la filla de l'urbanista Ildefons Cerdà: Clotilde Cerdà Bosch (1861-1926), que fou arpista i compositora. I ambdues van entrar a la lògia Lealtad núm. 6 de Barcelona l'any 1879.

Al primer terç del segle xx és quan hi ha una cadena d'avenços en l'àmbit de la interpretació, de la pedagogia i de la composició, amb una major presència i reconeixement de dones en tots aquests àmbits gràcies a la feina feta les dècades anteriors per les dones ja citades i per altres com la pianista Carme Matas i Aurigemma (1869-1943), qui conjuntament amb Clara Lamote de Grignon i Emerenciana Wehrle va ser de les primeres sòcies de l'Associació Catalana de Música (creada el 1888), amb la particularitat que ella va ser la primera dona soltera a entrar-hi. I és una fita significativa d'aquests fets l'estrena de la primera òpera de María Rodrigo (Madrid, 1888 - Puerto Rico, 1967) l'any 1915 a Madrid, la qual havia estudiat a Madrid i a Alemanya i va ser alumna de Richard Strauss (però el 1939 es va haver d'exiliar).

En aquest període, a Vilafranca, les primeres dues dones que cal prendre en consideració són: dins l'àmbit de la pedagogia, Francesca Prats Respall (1871-1950), mare de Dolors Calvet; com a compositora, Filomena Oriol i Fornelio (1841-1930), i com a cantant, Margarida Parera (1897-1995), mare de la reconeguda pianista Rosa Sabater.⁵ Com a concertistes amb trajectòria reconeguda, les primeres dones que cal destacar sembla que haurien de ser la guitarrista Rosa Rodés Mir (formada amb Miquel Llobet a Barcelona)⁶ i la pianista Dolors Calvet.

Així mateix, i sota el mestratge d'Enric Granados i de la renovació pedagògica que impulsà, a Vilafranca, cal destacar altres noms importants de professores i compositores: Maria Faura Elies,⁷ nascuda a Tortosa, amb acadèmia de música a Vilafranca des de l'any 1906 i que es formà amb Granados; Paquita Insenser, filla d'Antoni Insenser, que es va treure el títol de piano a l'Acadèmia Granados l'any 1911; Genoveva Lluch, que va obtenir el títol a l'Acadèmia Marshall-Granados l'any 1918 (i la seva germana Francesca, que el va obtenir a l'Escola Molinari de

5. La cantant Margarida Parera es va casar amb el director d'orquestra barceloní Josep Sabater i era filla del també músic Joaquim Parera Lassus (Vilafranca del Penedès, 1868-1933). Rosa Sabater va fer concerts a Vilafranca els anys 1942 i 1943.

6. Segons una nota publicada a la *Gasetta de Vilafranca* aquesta guitarrista tindria els seus orígens al Penedès. Sabem que Rosa Rodés Mir no va tenir fills i que va abandonar el món de la música molt aviat. El 1928 fa un concert a l'Orfeó Vilafranquí, i a principis de la dècada del 1930 actua a Barcelona i a Madrid. També va fer concerts a París i va donar classes de guitarra a Barcelona. Va morir pels volts de l'any 1978.

7. Nascuda a Tortosa, era filla de Valentí Faura i Maria Cinta Elies. La família encara conserva una partitura de *Fandango del candil*, signada i dedicada per Granados. Amb Maria Faura es formà musicalment la vilafranquina Maria Regull (que també tenia el títol de mestra), la qual l'any 1917 va obrir a la plaça d'Anselm Clavé (actual Vall del Castell) un col·legi per a nenes, escola en què les matèries que s'hi ensenyaven eren: sastreria (a tallar), dibuix, música i francès. És a dir, dues matèries encaminades a poder desenvolupar una feina professional i dues més per formar-se culturalment.

Barcelona l'any 1925);⁸ Lluïsa Pasqual, formada al Conservatori de Barcelona,⁹ i Avel·lina Junyent (que el 1911 ja era professora a La Violeta de Vilafranca).

Després d'elles ve una generació en què l'activitat és capitanejada per Dolors Calvet Prats (nascuda el 1907) i Rosa i Àfrica Lara Freixedas (nascudes els anys 1897 i 1900, respectivament). En els tres casos, però, hi ha una gran diferència entre el que van fer abans de la Guerra del 1936-1939 i l'activitat que van fer després.

Amb Dolors Calvet es formen altres pedagogues, pianistes, compositores i cantants importants: Carolina Olivella i Maria Rosa Juncosa, que se centren i dinamitzen l'activitat musical local, i Montserrat Saumell i Gloria Lasso, que tenen projecció en l'àmbit nacional i internacional. Totes elles amb trajectòries ben diferents. Carolina Olivella va ser una pianista centrada en la música clàssica; Maria Rosa Juncosa ha destacat com a professora de piano i de música; Montserrat Saumell va destacar en la composició de música religiosa, i, finalment, Gloria Lasso ha estat una de les veus més reconegudes de la cançó lleugera francesa.¹⁰

EL CAMÍ CAP A LA PROFESSIONALITZACIÓ

El més habitual entre la primera generació de dones era que la música fos una activitat lúdica, que si s'hi dedicaven de forma més professional no solien cobrar per fer-ho (ja que estava mal vist) i que ho solien deixar quan es casaven. Les de la segona generació s'ho van agafar molt diferent i comencen a desplegar una activitat netament professional en la pedagogia, la composició i la concertística.¹¹

Totes elles van treballar i van ser ben conegudes en el primer tram de la seva vida, però les acompanya una invisibilitat en la historiografia i en la seva coneixença, provocada sobretot per la Guerra Civil. Totes elles quedaren silenciades després de la Guerra del 1936-1939. Dos exemples. El primer el tenim en Dolors Calvet, quan se li negà la plaça de professora de piano que li pertocava al Conservatori de Barcelona i a poc a poc va deixar la música com a professió. El segon és

8. L'Escola Musical Molinari va ser fundada per Joan Molinari (1887-1967), deixeble de Granados.

9. En aquest sentit cal tenir ben clar que la formació a través de la via familiar o de les classes particulars va ser imprescindible, ja que, com han constatat Josep Bassal i Jaume Tortella en estudiar els intèrprets de violoncel catalans, a l'Escola Municipal de Música de Barcelona (actual Conservatori del carrer del Bruc) al segle XIX no hi consten dones matriculades, però aquestes hi són ja molt presents a partir de les dècades dels anys vint i trenta del segle XX (fins a arribar a un moment en què, entrat el segle XXI, a Catalunya hi ha més dones que homes violoncellistes).

10. Gloria Lasso és el nom artístic de Rosa Maria Coscolín Figueres (Vilafranca del Penedès, 1922 - Cuernavaca, 2005). Montserrat Saumell i Gili (Vilafranca del Penedès, 1925 - Vic, 2015) va ser monja vedruna i va guanyar alguns concursos de composició de música religiosa a l'Estat espanyol.

11. Un cas singular, i paral·lel al de Dolors Calvet, és el de Francesca Madriguera (1900-1965), pianista i compositora d'Igualada. Després d'haver-se format amb la seva mare i amb Granados i d'una carrera internacional feta de molt jove, en casar-se va deixar l'activitat de pianista i de compositora, tasca que va reprendre el 1933 en quedar-se vídua.

el de Mercè Plantada (Sant Gervasi de Cassoles, 1892 - Vilafranca del Penedès, 1976), que va ser professora de cant al Conservatori del Liceu, va actuar a Vilafranca en els concerts de l'Associació de Música de Vilafranca i arreu d'Europa, que fou acompanyada pels grans pianistes, directors i compositors del moment com Frederic Longàs (amb qui va venir a Vilafranca), Frederic Mompou, Eduard Toldrà, Manuel de Falla, Igor Stravinsky i Richard Strauss¹² i que, com Dolors Calvet, fou solista al costat de la Banda Municipal de Barcelona; però després de la guerra el seu nom es difumina fins a desaparèixer del paisatge musical català.

A Vilafranca, la formació d'aquestes dones va donar pas a un eixamplament de l'educació i de la cultura musicals a través de les acadèmies que van dirigir: l'Acadèmia Prats-Calvet, dirigida per Francesca Prats i la seva filla Dolors Calvet (a partir de l'any 1921); l'Acadèmia Lara, dirigida per les germanes Rosa i Àfrica Lara des de l'any 1920, i l'Acadèmia Mozart, dirigida per les professores Maria Carreres i Maria Teresa Segura, que s'havien format a l'Acadèmia Ardèvol de Barcelona sota el guiatge de Dolors Calvet, des de l'any 1935.¹³

Aquest floriment de centres educatius se sustentava en un procés iniciat anys abans. Així, si anem a l'any 1909 copsem que en aquell moment el centre d'educació musical i de piano de Maria Faura Elies celebrà el cinquè aniversari, i la música escrita per dones era ben present en els actes musicals organitzats a Vilafranca per La Violeta, en els centres educatius, a l'església i a les cases de música que hi havia. No debades, els sis *lieder* que Carme Karr va publicar el 1907 sota el títol *Flors d'escardot* ja es podien adquirir a l'Empori Musical d'Antoni Badia (ubicat al número 31 del carrer de la Cort), en el qual també es podien adquirir les músiques de Narcisa Freixas.¹⁴

Des del darrer terç del segle XIX, l'Acadèmia Artística La Violeta havia suposat un pas endavant en l'educació musical i en la participació de la dona en l'àmbit de la música. No és estrany, doncs, que Antoni Insenser (que en va ser el fundador l'any 1881) copiés per ser interpretada l'obra *Non-non*, de Carme Karr. Posteriorment, tant ell com Francesc de Paula Bové van incorporar la música escrita per dones als concerts de La Violeta i de l'Orfeó Vilafranquí i en la pedagogia musical. Ja a la segona dècada del segle XX, les autores vilafranquines comencen a compondre assíduament: Rosa i Àfrica Lara, Dolors Calvet i Maria Faura, per a la pedagogia, per als concerts i audicions i per a les festes litúrgiques. El punt culminant d'aquesta activitat el trobem entre el 1926 i el 1936. Aquestes compositores i

12. Mercè Plantada actuà a Vilafranca almenys en dues ocasions: els anys 1915 i 1926. Morí a Vilafranca el dia 2 de maig de l'any 1976.

13. L'any 1936 l'Acadèmia Mozart va celebrar el seu primer festival al Teatre Principal, a l'estil dels que feia Dolors Calvet a Cultura de la Dona. S'hi van interpretar, també, cançons i danses d'ambdues pianistes (*Acció*, xxviii, 1423, 3). Després de la Guerra Civil, Teresa Segura va continuar impartint classes de piano. L'any 1951, la seva alumna Montserrat Vallès Soler va obtenir el premi d'honor de solfeig i piano i, el 1952, Maria Montaner, el títol de professora de piano a l'Institut Musical Acadèmia Ardèvol.

14. El *lied Muntanyenca* s'ha conservat entre els fons de Francesc de Paula Bové amb el segell d'aquesta casa de música.

pedagogues ja han escrit un bon feix de peces i, a més, han introduït en els repertoris habituals altra música escrita per dones d'arreu del país: de Maria Lluïsa Ponsa, Teresa Munné, Mercè Tusell i Antònia Escach, per posar-ne alguns exemples. De Freixas s'interpretaven *Festa Major*, *Muntanyenca* i *L'ombra de Natzarret*; de Carme Karr, *Non-non*, *Cançó de la tarda* i *Cançó d'esperança*, i de Maria Lluïsa Ponsa, *Valse galante* i *Valse poétique*, entre altres.

FERRAN PRATS I PAQUITA PRATS

Si ens centrem en la figura de Dolors Calvet sabem que és hereva d'una tradició familiar de músics que es remunta fins al seu avi matern. Una trajectòria que podem dividir en dues grans etapes: la que va de l'any 1911 (quan inicia la seva formació musical) fins a l'any 1936 (havent arribat al seu punt culminant, com a concertista, compositora i pedagoga, entre els anys 1927 i 1937), i un segon moment que va des del 1939 i fins al 1958, en el qual, a poc a poc, la música esdevé una activitat privada (i la composició i la pedagogia desapareixen del tot).

L'avi matern de Dolors Calvet era Ferran Prats, mestre i músic. Ferran Prats Batella, que estava casat amb Rosa Respall Cardús (nascuda al Pla del Penedès), havia nascut a Porrera el 1835 i es va establir al número 5 de la plaça de Sant Joan de Vilafranca amb la seva família. Va tenir tres fills: Ramon Prats (advocat), Dolors Prats (mestra) i Francesca Prats (mestra). Als seus alumnes els trobem participant en un concert a La Violeta l'any 1901. La primera activitat de Francesca Prats va ser a La Violeta. De fet, aquesta societat coral, que després es transformà en l'Acadèmia Artística i, finalment, en l'Orfeó Vilafranquí (fins al 1939), va ser un lloc on les dones van començar a treballar com a professores (i també on anaven a aprendre música i/o a cantar) i on la interpretació de la música escrita per dones (com els *lieder* de Carme Karr o les cançons de Narcisa Freixas)¹⁵ i la presència d'intèrprets femenines al llarg de tot el primer terç del segle XX va ser una constant. Un bon exemple el tenim en el concert organitzat l'any 1915, en què actuaren la violoncellista Aurèlia Sancristòfol, l'arpista Candelaria Parés, la cantant Maria Carme Soler, la violinista Paquita Bové i el pianista Antoni Massanell sota la direcció de Francesc de Paula Bové.

Francesca Prats Respall va continuar la tasca d'ensenyament de la música a través de la pròpia acadèmia. Havia nascut l'any 1871 i va morir l'any 1950. Ben aviat la seva filla Dolors va començar a treballar amb ella en aquesta acadèmia i ambdues van dirigir la denominada Acadèmia Prats-Calvet o Acadèmia Calvet-Prats.

De Francesca Prats en tenim notícies del 1898 quan se'ns diu que ha estat deixeble de Costa Nogueras (i que ja és professora) amb motiu de la visita a Vilafranca del professor del Conservatori del Liceu Vicent Costa Nogueras, qui (a

15. S'ha de dir que el pare de Narcisa Freixas era de Capellades.

banda de visitar La Violeta) va compartir un concert a casa dels Prat. Segons se'n diu a *La Vanguardia*: al «salón de música de don Fernando Prats, cuya hija, la señorita Paquita, simpática y aventajada profesora de piano, discípula del referido maestro, empezó el concierto, que así puede llamarse por la calidad y cantidad de piezas que ejecutó».¹⁶

Un costum que ha continuat dins la família des de l'època de Ferran Prats és el d'organitzar vetllades literariomusicals a casa seva. El va continuar Paquita Prats quan es va casar amb Francesc Calvet Aldomar (nascut a Barcelona l'any 1878 i que vivia a Vilafranca des de l'any 1900 amb la seva germana i la seva mare) i, posteriorment, en van organitzar, també, Dolors Calvet i la seva filla Inma Herrera a les respectives llars.

De l'any 1920 també tenim notícia d'una de les vetllades organitzades amb els alumnes de l'Acadèmia Prats-Calvet, en la qual van actuar els tres germans Calvet (el Ferran, l'Evel·lí i la Dolors) i també el futur tenor Pau Mañé.

No debades, en aquesta família, el lligam entre la música, l'educació i la ciència és una constant en totes les generacions, i fins als nostres dies. Així, per exemple, la germana de Francesca Prats, la Dolors Prats Respall, va ser directora del Col·legi d'Isabel la Catòlica i professora de francès de l'Escola Normal de Mestres. I també ho trobem en els dos germans de la Dolors: el Ferran i l'Evel·lí.¹⁷ I fins i tot un dels dos, durant el 1924, va fer de pianista acompanyant a Ràdio Barcelona del tenor Díaz Calleja. I aquesta dualitat entre bona formació científica i musical va continuar en les dues filles de la Dolors (l'Inma i l'Anna Maria).

16. *La Vanguardia* (18 setembre 1898), p. 3. Vicent Costa Noguera (1852-1919) es va formar com a pianista a Barcelona i a l'estranger i després exercí com a compositor i com a professor de piano al Conservatori del Liceu i a l'Escola Municipal de Música de Barcelona.

17. El més conegut dels dos és el germà gran, Ferran Prats (1903-1988), del qual s'han fet diversos estudis i una pel·lícula. Va començar la seva trajectòria acadèmica i professional el 1927 com a auxiliar a la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona i, després, el 1932, com a professor a la Universitat de Santiago de Compostel·la, primer, i, en guanyar les oposicions a la càtedra de química orgànica de la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona, a Barcelona. El seu germà Evel·lí Calvet (1904-?) es va treure el títol de mestre a l'Escola Normal de Mestres de Barcelona el 1924 i es va llicenciar en filosofia i lletres a la Universitat de Barcelona. Si repassem els seus expedients acadèmics tenim que estudià el batxillerat a Reus (del curs de 1915-1916 al de 1919-1920), que es matriculà a l'Escola Normal de Mestres entre els cursos de 1920-1921 i 1923-1924 i que estudià filosofia a la Universitat de Barcelona entre els cursos de 1921-1922 a 1924-1925. Va seguir tots aquests estudis com a alumne no oficial i com a alumne oficial. El 1931 havia acabat els estudis de filosofia i també els de professor especialitzat en nens cecs. El 1932 va guanyar les oposicions a inspector d'educació de primera ensenyança a Madrid i, després d'una breu estada a Lleó, va tornar com a mestre a Barcelona. Ja a la darrera etapa de la seva vida va ser inspector d'ensenyament a Tarragona i el 1946 va fer una conferència a la *XV Setmana de Orientació Pedagògica* de Tarragona sobre psicopedagogia. Amb referència a Ferran Prats, vegeu Jaume BALTA, *Ciència i tecnologia al Penedès: Passat, present i futur*, vol. 1: *Alt Penedès*, Vilafranca del Penedès, Heretat Baltà de Cela, 2017, p. 69-78.

DOLORS CALVET PRATS

Com a compositora, el període més fructífer que coneixem és a les dècades del 1920 i del 1930. El 1926 va compondre la sardana *Vilafranca* per a piano; el 1927 estrenà a la Sala Mozart de Barcelona *Els maçots del molí paperer*;¹⁸ el 1928 el seu alumne Camil Freixes interpreta la seva obra *Tema amb variacions* (per a piano) i Tomàs Berdier (piano) i Jaume Esclassans (baríton) el *lied Adéu-siau!* (que segons la crònica tenia un aire a *L'emigrant*, d'Amadeu Vives);¹⁹ i el 1929 la seva alumna Dolors Via li estrenà ... *en el Poble Espanyol* a Vilafranca. Amb anterioritat ja havia publicat i va ser al llarg de la dècada del 1930 que es van estrenar les sis sardanes que va escriure per a cobla.²⁰

Avui coneixem molt poques de les seves obres. Sobre *Els maçots del molí paperer*, el dia de l'estrena la crítica en va dir que és «d'un impressionisme ben tractat i mereixedora d'estímul».²¹ De la seva banda, l'improptu ... *en el Poble Espanyol* en alguns moments s'acosta a l'estètica de Granados (breus), que en un parell d'ocasions recorda Gershwin, que s'ha escrit sense compàs (i dona llibertat a l'interpret) i que en algun moment obre les portes a la sèrie aleatòria.

Com a concertista podem dir que el 1924 debutava (amb disset anys) al Casino de Vilafranca; que el mes de gener del 1925 ja toca dins la programació musical de Ràdio Barcelona i actua a la Sala Mozart de Barcelona; que el 1928 actua al Palau de la Música Catalana dins els concerts del Festival Bach (dels quals se'ns diu que tocava amb molt bona tècnica), i que el 1929 tornà a actuar a la Sala Mozart, i segons la crítica: «Les interpretacions de la qual, malgrat la juvenesa de la concertista, ofereixen sempre el més viu interès».²² També convé destacar, entre altres, les crítiques que va rebre l'any 1932 per la conferència-concert sobre la sonata al Club Femení i d'Esports de Barcelona: «M. Dolors Calvet es revelà com una excel·lent pianista, de tècnica ferma i acuradíssima, d'una gran delicadesa i claredat d'interpretació, i d'una bella flexibilitat de temperament».²³

Un any especialment important va ser el 1935. Preparà i executà conjuntament amb el també pianista Ferran Ardèvol un concert per a la Societat Catalana de Concerts a la Casa Ribas, del qual a la *Revista Musical Catalana* se'ns diu que: «Hom estimà novament el delicat mecanisme i la forta musicalitat que posseeix la senyoreta Calvet, les activitats de la qual ens plauria fossin més repetides a la nostra ciutat».²⁴ I interpretà al Palau de Belles Arts de Barcelona el *Concert en mi bemoll*

18. Peça inspirada en el moviment dels maçots del molí paperer de Can Carol, a Sant Pere de Riudebitlles.

19. *Acció*, xx, 1033 (1928), p. 1.

20. Aquestes sardanes són: *Vilafranca*, *Camí de la Vall*, *La sardana dels infants*, *Vigília de festa*, *La nostra anella* i *Cant d'enyorança*.

21. En el concert a la Sala Mozart de Barcelona en què estrenà l'obra també hi interpretà obres de Mompou, Scriabin, Falla i Debussy (*La Veu de Catalunya*, xxxvii, 9673 [1927], p. 1).

22. *Revista Musical Catalana*, xxvi, 303 (1929), p. 112.

23. «Un compositor català del segle XVIII», *La Veu de Catalunya*, xlii, 11228 (1932), p. 7.

24. *Revista Musical Catalana*, xxxii, 375 (1935), p. 142.

de Mozart amb la Banda Municipal de Barcelona dirigida per Joan Lamote de Grignon, sobre el qual la crítica escriu: «La senyoreta Calvet, resident a Vilafranca del Penedès, on es dedica de ple a l'ensenyament, interpretà el bonic "Concerto en mi bemoll" de Mozart, i demostrà posseir un temperament ben sensible per a la música i un domini gran de la tècnica pianística. Cal inscriure doncs el seu nom en la llista dels pianistes que més honoren la nostra terra».²⁵

Dolors Calvet tot sovint relligava, com hem vist a l'inici d'aquest treball, diferents facetes creatives i musicals. Trobem aquest fet en algunes de les seves conferències, per exemple en la que va fer l'any 1930 a Vilafranca i l'any 1932 a Barcelona sobre la forma *sonata* i l'obra del pare Antoni Soler, en la qual, a banda de la conferència pròpiament dita, va executar sonates i hi va estrenar una sonata que havia compost ella mateixa (i que malauradament s'ha perdut).²⁶

LA PEDAGOGIA

L'altra vessant és la pedagogia, la qual arriba al seu moment culminant en la dècada del 1930, quan exerceix de pianista i de directora de l'Acadèmia Calvet-Prats; és fundadora i treballa a la Secció de Rítmica i Plàstica de l'Agrupació de Cultura de la Dona del Casal de Vilafranca i exerceix de professora a l'Acadèmia Ardèvol de Barcelona.²⁷ Institucions, totes, que desapareixeran després del 1939.

Un moment àlgid és l'any 1936, quan aquesta feina feta a l'Agrupació de Cultura de la Dona del Casal és reconeguda a Vilafranca, a Tarragona i a la premsa de Barcelona. «Cal fer-se càrrec dels temps, del treball i de la vocació que són precises per poder arribar a la perfecció que aquell estol de nenes, gairebé totes enjogassades criatures, han assolit per a desgranar, amb tanta perfecta justesa i harmonia, tots els números del programa del festival de cançons, danses i jocs d'infants sota la direcció de la genial artista senyoreta Maria Dolors Calvet Prats», se'ns diu.²⁸

En aquells moments a Cultura de la Dona hi havia una quarantena de nenes que es formaven sota el mestratge de Dolors Calvet i de la seva alumna Berta Valls.²⁹

25. *Revista Musical Catalana*, xxxii, 377 (1935), p. 222.

26. *Música: Ilustración Ibero-Americana*, II, 6 (1932), p. 53. A banda de la conferència de Calvet també hi va haver un concert per a violí i piano a càrrec de Margarida Caballé i Josefina Sánchez.

27. L'acadèmia que creà i dirigí Ferran Ardèvol era un dels centres més moderns del món musical barceloní. Havia estat fundada l'any 1917 i va començar a decaure el 1938 quan ell és nomenat professor de piano del Conservatori del Liceu (fins al 1939). En la immediata postguerra, l'Acadèmia va tenir pocs alumnes i pocs recursos i els concerts van minvar molt. El 1947 Ferran Ardèvol es va traslladar a Gijón a dirigir-ne l'escola de música. Posteriorment tornà a Barcelona; els anys 1953 i 1957 va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona i l'any 1958 l'OBC interpretà la seva *Suite simfònica* al Palau de la Música Catalana.

28. *Diari de Tarragona*, lxxxiii, 7 (1936), p. 1.

29. Vegeu *Revista Musical Catalana*, xxxii, 380 (1935), p. 359-360.

Dolors Calvet va tenir molts alumnes i, entre aquests, hi ha intel·lectuals i artistes notables com el filòsof Rodolf Llorens i Jordana i el pintor Lluís M. Güell. Dels primers alumnes que podem dir que van obtenir el grau superior de piano a l'Acadèmia Ardèvol de Barcelona amb la màxima qualificació (l'any 1927) hi ha: Roser Via (de Vilobí del Penedès), Camil Freixes (de Sant Pere de Riudebitlles) i Antònia Orduña (de Vilafranca del Penedès).

Val a dir que va ser Rosa Via qui l'any 1929 va estrenar l'obra ... *en el Poble Espanyol*, de Calvet, al concert que se celebrà a l'Associació Catòlica de Vilafranca (en el qual també actuaren Tomàs i Carles Berdier, Camil Freixes, Jaume Escassans i Jaume Suriol, entre altres),³⁰ i que entre els seus deixebles que es van professionalitzar en la música destaca el tenor vilafranquí Pau Mañé.³¹

L'any 1931 Dolors Calvet va actuar amb alguns dels seus alumnes en el concert a benefici dels esportistes del Futbol Club Vilafranca accidentats i morts a Tossa de Mar al Casal de Vilafranca. Ho va fer com a pianista acompanyant dels tenors Pau Mañé i Carles Vives, la *soprano* Emília Vinyes i el baix Alexandre Nolla.³²

Van ser vint-i-dues les noies que amb Dolors Calvet van aconseguir seguir els estudis de piano i que es van examinar com a alumnes de l'Acadèmia Ardèvol. Moltes d'elles van obtenir el diploma de mestre de piano i en més d'una ocasió van aconseguir les millors notes de la seva promoció. Dues de les seves alumnes, Isabel Amoedano i Montserrat Olivella, l'any 1928 van aconseguir el primer premi a l'Acadèmia Granados-Marshall.

Finalment, sobre aquest tema, direm que un dels festivals que més ressò va tenir arreu de Catalunya va ser el de l'Agrupació de Cultura de la Dona de l'any 1935, en el qual Dolors Calvet va treballar en estreta col·laboració amb la seva deixeblla i pianista Berta Valls. A banda d'estrenar-s'hi dues obres de Dolors Calvet (*Cançó i ballet* i *Botiga de joguines*), hi actuaren les joves Maria Rosa Juncosa i Carolina Olivella (pianistes i professores de música importants per a la Vilafranca del segle xx). La crítica barcelonina en va dir: «Constituí un èxit sorollós per a la susdita Agrupació i un triomf artístic, sense precedents a la vila aquesta, per a la incansable directora, la professora i excel·lent concertista senyoreta Maria Dolors Calvet Prats, la qual salvà amb escreix les dificultats que comporta l'ensinistrament de 40 alumnes, totes elles joveníssimes [...]. L'èxit de la festa que ens ocupa ha estat una nova demostració del talent de la senyoreta Calvet en la tasca pacientíssima i plena d'amor envers els infants que realitza a Vilafranca».³³ No debades, l'any següent aquest festival també es va fer a la ciutat de Tarragona.³⁴

La preocupació per la pedagogia va ser una constant al llarg de tota la seva vida. De fet, ho va ser fins i tot quan ja havia deixat de costat la seva activitat

30. *Música: Il·lustración Ibero-Americana*, 1, 4 (1929), p. 128.

31. A aquest jove el trobem fent concerts professionals l'any 1926 i va ser contractat per l'Òpera de Viena l'any 1928.

32. *La Veu de Catalunya*, xli, 10892 (1931), p. 7.

33. *Revista Musical Catalana*, xxxii, 380 (1935), p. 359-360.

34. *Revista Musical Catalana*, xxxiii, 387 (1936), p. 117.

professional al voltant de la música. I va ser una preocupació lligada, també, a Vilafranca i a la voluntat de generar-hi un moviment musical ferm. En aquest sentit, la seva darrera intervenció va ser el 1958, quan reclamà que a Vilafranca hi havia d'haver una bona escola municipal de música, capaç de generar institucions i vida musical i de donar prestigi i renom a la ciutat.³⁵ Per a Dolors Calvet cal una escola de música perquè la música educa els pobles i perquè per tenir una bona orquestra, una cobla i una coral de qualitat és imprescindible. No debades, per a Dolors Calvet, que hi hagi una escola municipal a Vilafranca és «desde hace más de veinticinco años la ilusión de mi vida» i «para conseguir su realización escribí artículos, forjé proyectos sobre su marcha y organización, planteé presupuestos».³⁶

En aquest 1958 (arran d'un article del periodista Alfons Chulvi), Calvet recorda que la tasca feta des de l'Agrupació de Cultura de la Dona va ser només un inici. Una mostra de tot el que s'hauria pogut fer: «Planeé la organización de conciertos culturales, conferencias ilustradas que aproximan a las cumbres de la música hasta a los aficionados, clases gratuitas de cultura musical (historia de la música, formas musicales, composición y compositores...). La admisión ilimitada durante los primeros cursos al objeto de no despreciar los elementos de valía aún desconocidos; la preparación musical infantil y para adultos, distintas totalmente. (No olvidemos el caso de Clavé.) Luego, las pruebas de aptitud para la admisión de instrumento o voz y más tarde, las becas».³⁷

Després de molts anys de no viure a Vilafranca i de no participar en absolut de la vida musical professional, Dolors Calvet reviu amb aquestes propostes aquell entusiasme que de jove la portà a treballar de valent. El mateix que va moure la seva filla Inma i la seva alumna Maria Rosa Juncosa a crear, el 2007, el Premi de Composició per a Piano Maria Dolors Calvet i Prats. El mateix que segurament retrobaria en la jornada que se li va dedicar des de l'Ajuntament de Vilafranca (en col·laboració amb l'Escola Municipal de Música, que porta el seu nom, i el museu) l'any 2019: «Haciendo renacer en mí las ansias que siempre he sentido de cultura por mi pueblo, me obliga, no solamente como vilafranquina, como música y por el apostolado musical que he ejercido en él, a trasladar al papel, con una emoción y fuerza irresistible, cuanto en mi interior ha hecho resurgir el emocionado artículo; evocando el recuerdo sublime del pueblo que me vió nacer, entre-

35. Cal inscriure l'aportació de Calvet en un context en què hi ha qui comença a dir que el museu ha de ser una peça fonamental, i més ben dotada econòmicament, per a la vida cultural i per a la projecció de Vilafranca; i que necessitem una banda de música i una escola de música municipals per aprofitar bé la feina dels músics que hi ha a la vila i projectar la feina d'orquestres com la Savoy (i d'alguns dels seus membres) més amunt. Amb relació al museu, el 1957 Lluís Mestre escriu: «Puede y debe ser un ejemplo vivo de nuestra voluntad de superación, desde donde podamos irradiar y divulgar todas nuestras bellezas y valores culturales» (*Panadés*, xvii, 791 [1958], p. 1-2). D'altra banda, l'article de Calvet és una resposta al que havia publicat el periodista Alfons Chulvi el 1958 i que portava per títol: «¿Tendremos una Banda Municipal de Música?» (*Panadés*, xviii, 867 [1958], p. 1).

36. Dolors CALVET, «Una Escuela Municipal de Música», *Panadés*, xviii, 868 (1958), p. 1.

37. Dolors CALVET, «Una Escuela Municipal de Música», *Panadés*, xviii, 868 (1958), p. 1.

gué mi juventud, obtuve mis éxitos (de trabajo y personales) y en el que puse todo mi cariño y mi esfuerzo por elevarle y educarle musicalmente».³⁸

Certament, la biografia de Dolors Calvet té tres moments ben diferenciats. El dos primers, de formació i de desplegament de la seva carrera dins l'àmbit de la música (que culmina amb els èxits obtinguts en tots tres àmbits a partir del 1932 i el nomenament com a mestra de música per la Generalitat de Catalunya el 1938), i, el tercer, el de la formació d'una família pròpia (a partir del 1938), que arriba conjuntament amb el trencament amb la família materna (posteriorment, només mantindrà una certa relació amb la família del seu germà Evel·lí) i la fi de la seva trajectòria com a pedagoga, concertista i compositora.

APÈNDIX. CRONOLOGIA DE DOLORS CALVET PRATS³⁹

1907 – Naix a Vilafranca.

1911 – Comença a estudiar música amb la seva mare.

1920 – Publica el seu primer poema: «Al pati del col·legi», al setmanari nacionalista *Les Quatre Barres*, de Vilafranca del Penedès.

Comença a treballar a l'Acadèmia Prats-Calvet.

1921 – Fi de curs de l'Acadèmia Prats-Calvet, en què ella hi interpreta diferents peces de Liszt, Bach, Beethoven... També hi actuen els seus germans Ferran i Evel·lí.

1922 – Publica la sardana per a piano: *Vigília de festa*.

Comença els estudis musicals amb Ferran Ardèvol a l'acadèmia que aquest havia creat el 1917. Allà coincidirà, per exemple, amb Joaquim Homs.

1923 – Primer concert a Barcelona.

1924 – Primer concert al Casino Unió Comercial (Vilafranca del Penedès). Se'n diu que a Vilafranca, la seva «activitat en la triple expressió de professora, compositora i concertista és unànimement admirada».

1925 – Audició a Ràdio Barcelona.

Concert al Teatre Goya de Barcelona.

Concert a la Sala Mozart de Barcelona amb el violinista Altamira.

A l'audició de fi de curs de l'Acadèmia Prats-Calvet s'estrenen les seves peces per a infants: *Ki-ki-ri-ki*, *El meu gatet* i *Cançó d'abril*, i el lied *Adéu-siau!*.

Publica el poema «Del jardí de la vida una flor n'és collida» en la mort de la seva amiga Rosa Boada al setmanari *Acció*.

1926 – Comença a publicar la seva poesia a *L'Abella d'Or* amb els poemes: «Festa Major» i «Pluja fina» (i fins al 1932).

38. Dolors CALVET, «Una Escuela Municipal de Música», *Panadés*, XVIII, 868 (1958), p. 1.

39. No hem pogut incorporar moltes de les obres que va escriure, ja que s'han perdut i/o no n'hem pogut documentar l'estrena o la publicació; tampoc l'activitat musical que durant tota la seva vida va fer a casa seva (sobretot la que va dur a terme després que el 1939 se li negués l'accés com a professora al Conservatori Municipal de Música de Barcelona).

- Concert a la Sala Mozart de Barcelona.
- 1927 – Concert amb l'Acadèmia Ardèvol al Saló del Consell de Cent de Barcelona. Concert a la Sala Mozart de Barcelona amb l'Institut Musical Acadèmia Ardèvol. Dolors Calvet hi estrena *Els maçots del molí paperer*.⁴⁰
- 1928 – Sis alumnes seves són examinades de piano a l'Institut Musical Acadèmia Ardèvol de Barcelona amb les màximes qualificacions (Roser Via, Montserrat Olivella, Isabel Amoedano, Maria Voisin, Antònia Orduña i Dolors Guilamany).
- Dues alumnes seves guanyen el premi extraordinari a l'Acadèmia Granados-Marshall de Barcelona: Montserrat Olivella Ribera i Isabel Amoedano Cendra.
- Actua al Festival Bach del Palau de la Música Catalana, interpretant el *Concert en re menor* per a piano i orquestra.
- Els seus alumnes de Barcelona i de Vilafranca fan un concert a l'Acció Catòlica de Vilafranca. Camil Freixes (piano) hi interpreta *Tema amb variacions* i Tomàs Berdier (piano) i Jaume Esclassans (baríton) interpreten el *lied Adéu-siau*, de Dolors Calvet.
- Publica la sardana *Vilafranca* (per a piano) i n'escriu la versió per a cor i la versió per a cobla.
- Concert a Reus. Obres per a piano del segle XVIII al XX amb Soler, Reger, Mompou i Falla. També hi toca *Els maçots del molí paperer*.
- Acompanya com a pianista el nou esbart infantil de Tivissa.
- Al I Concurs de Sardanistes de Vilafranca del Penedès, celebrat el dia 2 de desembre, la cobla La Principal de la Bisbal interpreta la sardana *Vilafranca*.
- 1929 – Concert d'alumnes de Dolors Calvet. Rosa Via (de Vilobí del Penedès) estrena l'obra *...en el Poble Espanyol*, de Calvet. Associació Catòlica de Vilafranca del Penedès.
- Estrena d'un *lied* de Dolors Calvet en el concert a l'Associació Catòlica de Vilafranca del Penedès.⁴¹
- Concert amb l'Orquestra Da Camera d'Ardèvol al Palau de les Missions de Barcelona, en què Dolors Calvet toca el *Concert en re menor* de Bach.
- Concert a la Sala Mozart de Barcelona. Hi toca *Els maçots del molí paperer*. A la revista *Tivissa* llegim: «Maria Dolors Calvet és, ultra una escriptora de relleu i una delicadíssima poetessa, una concertista de piano, de rellevants qualitats».
- És cofundadora de la Cultura de la Dona i es fa el primer festival al Casal.⁴²

40. Sembla que el títol sencer de l'obra és: *Els maçots del molí paperer - Preludi en sol*. Aquesta seria la seva segona obra de concert per a piano; la primera portaria per títol *Tema amb variacions*.

41. Arribats al 1929 Dolors Calvet hauria escrit almenys sis *lieder*, dels quals sabem el títol de cinc, que fins avui no hem pogut localitzar: *La rosella*, *Nina meva!*, *Mare!*, *L'àngel blanc* i *Adéu-siau!*

42. En aquest moment ja havia escrit diverses obres per a infants: *L'Antònia*, *Joiós Cap d'Any*, *La rodona*, *Banà-bancí* i *A l'escola ve una nena...*

- La cobla La Principal de Banyoles toca la sardana *Vilafranca* durant la Festa Major.
- Publica el poema «Gelosia» a la revista *Tivissa*.⁴³
- 1930 – Conferència-concert sobre la sonata i el compositor Antoni Soler. Estrena una sonata composta per ella (Vilafranca del Penedès).
- A la conferència de Ferran i Mayoral al Casal interpreta la *Fantasia cromàtica i fuga*, de Bach, la *Fantasia i sonata 18* i dues àries de *Les noces de Figaro*, de Mozart, amb la cantant Elena Quer.
- La Principal de Banyoles li interpreta a Vilafranca: *Vilafranca* i *La nostra anella*.
- Compon (lletra i música) i publica *Cançó de Nadal* (per a cor infantil).
- Vicepresidenta de Cultura de la Dona del Casal de Vilafranca.
- 1931 – Participa com a pianista en un concert al Casal de Vilafranca.
- Audició a la Sala Alberdi de Barcelona amb Dolors Calvet i els premis extraordinaris de l'Acadèmia Ardèvol (entre els quals per a Berta Valls, Isabel Amoedano i Antònia Orduña).
- La cobla La Principal de Banyoles interpreta la sardana *La nostra anella* durant la Festa Major.
- 1932 – Ella i la seva alumna Berta Valls toquen obres de Saint-Saëns i d'altres autors en un concert a Sabadell.
- Dirigeix el festival de fi de curs de l'Agrupació de Cultura de la Dona (Vilafranca del Penedès).
- Conferència «Un compositor català del segle XVIII» al Club Femení d'Esports de Barcelona.⁴⁴ A *La Veu de Catalunya* en digueren que: «se'ns revelà com una pianista de tècnica ferma i acuradíssima, d'una gran delicadesa i claredat d'interpretació, i d'una bella flexibilitat de temperament».
- La cobla La Principal de Banyoles toca la sardana *Vilafranca* durant la Festa Major.
- Actua a la Conferència de Ferran i Mayoral a Vilafranca.
- 1933 – Les seves alumnes Berta Valls (que col·labora amb ella a la Cultura de la Dona) i Antònia Orduña aconsegueixen el títol de professores de piano.
- S'interpreten les sardanes *Vigília de festa* i *Vilafranca* al festival de fi de curs de Cultura de la Dona.
- La cobla La Principal de Banyoles interpreta la sardana *La nostra anella* durant la Festa Major.

43. Aquesta revista es publicà regularment entre els anys 1928 i 1931, i Dolors Calvet hi col·laborà, també, de forma constant signant els seus escrits com a «Maria Dolors» i com a «Maridol». Hi publicà fins a trenta escrits (entre poemes i contes).

44. Aquell mateix mes Joan Comorera va fer la conferència «Socialisme i comunisme», dins el mateix Curs de Primavera, que es tancà amb la conferència de Calvet. Parlà de la sonata des del pare Antoni Soler fins a Beethoven.

- Dirigeix el concert fet a l'Acció Catòlica de Vilafranca amb motiu de la festa de la Immaculada Concepció.
- 1934 – Es fa sòcia de la SGAE.⁴⁵
S'adhereix a l'homenatge a la Banda Municipal de Barcelona i a Joan Lamote de Grignon.
Consta com a directora de l'Acadèmia Prats-Calvet i com a professora de la Secció Rítmica i Plàstica de la Cultura de la Dona.
Festival en el quart aniversari de Cultura de la Dona. S'hi interpreten: *Maria Rosa* (vals), *Vals infantil* i *La nina Pepa*, de Calvet.
Publica els poemes «Follia», «No cal que em punyis: mai no li diré» i «Al mestre» al setmanari *Acció*. Van obtenir el primer premi al concurs organitzat per l'Agrupació de Cultura de la Dona.
Escriu l'últim poema que tenim datat: «Lletres a l'estimada».
La cobla La Principal de Banyoles interpreta la sardana *Lletja!* durant la Festa Major.⁴⁶
- 1935 – Concert amb Ferran Ardèvol a la Casa Ribas per a la Societat Catalana de Concerts (del Patronat Ardèvol). A dos pianos i orquestra.
Interpreta el *Concert en mi bemoll* de Mozart, amb la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció de Joan Lamote de Grignon, al Palau de Belles Arts de Barcelona.
S'estrenen les peces *Cançó i ballet* i *Botiga de juguines*, de Dolors Calvet, al festival de fi de curs de la Cultura de la Dona.
Audició de l'Acadèmia Prats-Calvet al Teatre Principal pro colònies escolars. S'hi interpreten, entre altres: *Les notes dancen* i *Botiga de juguines*, de Dolors Calvet.
La Cobla Empòrium li interpreta *La nostra anella* al I Aplec Fejocista del Penedès.
Actua a la festa de la Immaculada Concepció de l'Acció Catòlica de Vilafranca.
- 1936 – Actua al concert a la Sala Studium de Barcelona de la Societat Catalana de Concerts - Institut Ardèvol. Interpreta el *Concert per a piano i orquestra* de Schumann. J. Boix diu que és «considerada avui a Barcelona una de les millors pianistes catalanes».
El festival amb les alumnes de Cultura de la Dona es fa a Tarragona.
Compon l'obra *Quan la mare és fora* per a la seva alumna Mercè Medrano.
Darrer festival d'alumnes de l'Acadèmia Prats-Calvet documentat (a l'Orfeó Vilafranquí).
- 1937 – Festival amb Cultura de la Dona.
- 1938 – És nomenada professora especial d'educació musical (de primària per la

45. Actualment a la SGAE hi consten inscrites tres obres d'ella: *Vilafranca*, *Vigília de festa* i *La nostra anella*.

46. Posteriorment, Dolors Calvet va canviar el nom d'aquesta sardana i des d'aleshores es coneix com: *Camí de la Vall*.

Generalitat de Catalunya) al Grup Escolar de Vilafranca del Penedès i al Grup Escolar núm. 15 de Barcelona (pel Conseller Carles Pi i Suñyer).

Es casa amb Bibiano Herrera, un dels primers gestors que hi va haver a Vilafranca i que tenia el despatx a l'avinguda de Barcelona (on actualment hi ha la Gestoria Estalella).⁴⁷

1939 – Naix i mor el seu primer fill (a Vilafranca).

1940 – Dirigeix les sarsueles *La alegría de la huerta* i *Bohemios* al Casal de Vilafranca.⁴⁸

Tant ella com la seva mare són membres de l'Acció Catòlica (secció femenina) de Vilafranca.

1941 – Concert a l'Estudi Carbonell de Barcelona amb Josep M. Esquerra (violí) i M. Teresa Manubens (rapsoda).

Concert sobre Bach a l'Estudi Carbonell de Barcelona.

Dirigeix la part musical d'*El paje del mariscal*, de Bertón, que es fa a l'Acció Catòlica de Vilafranca.

Naix la seva filla Inma Herrera Calvet (a Barcelona). El matrimoni se'n va a viure a la Via Laietana de Barcelona.

1942 – Vetllada musical a casa dels Herrera-Calvet a Barcelona amb Dolors Calvet, Rosa Llovet (guitarra), Narcís Carbonell (flauta) i Antoni Carbonell (violí).

1943 – Naix la seva segona filla: Anna Maria Herrera Calvet.

La cobla La Principal de Banyoles li interpreta: *Camí de la Vall d'Aran*.⁴⁹

1945 – La cobla La Principal de Banyoles li interpreta: *Camí de la Vall d'Aran*.

1947 – A Bibiano Herrera i Dolors Calvet els toca un milió i mig de pessetes del primer premi de la Loteria Nacional.

1951 – A *Solidaridad Nacional* (en una entrevista al seu marit) es parla de: «Doña María Dolores Calvet Prats. Compositora y magnífica concertista. Tiene dos niñas, que ya dan sus pasos, siguiendo la huella del arte de su vocación».

1958 – Publica l'article: «Una Escuela Municipal de Música» (*Panadés*, XVIII, 868). Entrevista d'*El Noticiero* a Bibiano Herrera i Dolors Calvet.

1961 – Publica el poema «Festa Major de Vilafranca» al setmanari *Panadés*.

1976 – Mor a Barcelona el seu marit, Bibiano Herrera.

47. A la dècada del 1950 Bibiano Herrera Canales treballarà com a secretari del Consolat de Panamà a Barcelona i a la dècada del 1960 va ser membre de la Junta Directiva del Col·legi Oficial d'Agents de la Propietat Immobiliària de Barcelona.

48. En aquesta mateixa època va portar la direcció musical, amb Francesc de Paula Bové i Joan Pedrerol, d'alguna altra sarsuela que es va fer a Vilafranca, però no n'hem pogut corroborar les dates exactes.

49. No sabem si es tracta de la mateixa sardana *Camí de la Vall*, de la qual tenim la partitura manuscrita, o si és una altra (o d'un error del programa de mà). De tota manera, l'any 1945 torna a aparèixer amb aquest altre nom.

- 1981 – Aconsegueix la jubilació com a mestra de música (per les feines desenvolupades a Vilafranca i a Barcelona, segons es publica al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*; gràcies a les ordres d'amnistia de la Generalitat de Catalunya del 1976 i del Ministeri de l'Interior del 1977).
- 1988 – Mor i és enterrada a Madrid.
- 1999 – Es crea a Vilafranca del Penedès l'Escola Municipal de Música Maria Dolors Calvet.
- 2006 – El cantautor Paton Soler posa música al poema «Pluja fina», de Dolors Calvet, i l'inclou al CD *Poemes pel Penedès*.
- 2007 – Es crea el Premi de Composició per a Piano Maria Dolors Calvet i Prats. S'editen algunes de les seves obres per a infants a: *Quaderns de piano* (DINSIC).
- 2019 – S'edita i s'interpreta l'impromptu per a piano: ...*en el Poble Espanyol*. La partitura és editada per DINSIC i la pianista Montse Rios la inclou al CD *L'escola catalana de piano: Els compositors oblidats* (Columna Música).
- L'Ajuntament de Vilafranca del Penedès, l'Escola Municipal de Música Maria Dolors Calvet i Vinseum, Museu de les Cultures del Vi de Catalunya organitzen una jornada d'estudi dedicada a Dolors Calvet.